

KURIER POZNAŃSKI

wychodzi 2 × dziennie

Wydawnictwo: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna w Poznaniu, św. Marcin 70. — Redaktor odpowiedzialny: Edmund Rakowski w Poznaniu.

Nr 453

Poznań, niedziela dnia 3 października 1937

Rok 32

Programowa deklaracja rządu francuskiego

Przeciw kontroli dewiz — O ład publiczny i dyscyplinę — Rząd położy kres agitacji i działalności pewnych cudzoziemców we Francji

Paryż. (PAT) Do wczorajszego posiedzenia Rady Ministrów koła polityczne przywiązywały szczególne znaczenie, ponieważ na porządku dziennym obrad znajdowały się sprawy związane z sytuacją finansową kraju. Obrady rządu odbyły się w Rambouillet pod przewodnictwem prezydenta Lebruna.

Obrady rządu trwały przeszło trzy godziny. Zgromadzonym dziennikarzom podsekretarz stanu William Bertrand odczytał oficjalny komunikat, reasumujący wyniki obrad w najważniejszych sprawach.

Komunikat ten stwierdza, iż żadne względy techniczne nie usprawiedliwiają spekulacji, jaka rozwinęła się w ostatnich czasach i ataku na walutę francuską. Budżet został zrównoważony, nastąpiła poprawa pod względem kasowym, zapewniono środki na spłatę należności październikowych. Sytuacja finansowa Francji jest więc, jak stwierdza komunikat, najzupełniej zdrowa.

Pod względem gospodarczym pozostaje jeszcze usunięcie lub zredukowanie deficytu bilansu handlowego, co może być osiągnięte przez ożywienie produkcji. W tym celu rząd francuski zarządził ankietę, której wyniki mają być jak najszybciej i najskuteczniej wykorzystane. Ani sytuacja finansowa, ani sytuacja gospodarcza nie tłumaczy niepomysłnego stanu rynku walutowego. Nie należy jednak zapominać, iż ulega on w sposób poważny wpływowi przyczyn psychologicznych i politycznych.

Rada Ministrów stwierdza, iż jednomyślnie powzięto następujące uchwały:

1. Rząd potwierdza, że jest stanowczo przeciwny wszelkim zarządzeniom o kontroli dewizowej. Sprzeciwia się przymusowi lub autarchii, pragnąc pozostać wiernym swobodzie monetarnej i polityce, która znalazła wyraz w układzie trzech mocarstw w miesiącu wrześniu 1936 r., w układzie łączącym Francję z W. Brytanią i Ameryką.

2. Rząd utrzyma nadal z całą stanowczością politykę pokojową, prowadzoną od 15 miesięcy z powodzeniem przez ministra Delbosa. W zgodzie z W. Brytanią, rząd francuski liczy, iż ze strony innych państw otrzyma zapewne nieinterwencji w sprawy wewnętrzne Hiszpanii. W dalszym ciągu będzie bronił z energią interesów francuskich, usiłując utrzymać i rozwijać stosunki pokojowe z wszystkimi narodami.

3. Rada Ministrów aprobuje oświadczenia prezesa Rady Ministrów, uczynione przed komisją ankietową w sprawie produkcji i upoważnia go, podobnie jak i ministra pracy, do przedstawienia projektów dekretów, mających na celu wprowadzenie w życie wyników prac tej komisji, zmierzających do ożywienia produkcji.

4. Rząd przypomina wszystkim obywatelom konieczność utrzymania ładu publicznego i dyscypliny społecznej. Zwraca się z wezwaniem do pracodawców i robotników, aby podczas słusznego załatwiania konfliktów za pomocą arbitrażu wyrzekli się ostatecznie wszelkich wybiegów i postępowania niezgodnego z prawem.

5. Rząd postanowił położyć kres wszelkiej agitacji i działalności pewnych cudzoziemców na ziemi francu-

skiej. Rada Ministrów aprobuje projekty niedawno przedstawione przez prezesa Rady Ministrów w celu rozciągnięcia nadzoru i stosowania koniecznych sankcji przeciwko wszystkim agitatorom cudzoziemskim, bez względu na to kim oni będą.

6. W przekonaniu o konieczności ciągłości wszczętej akcji dla zapewnienia jej powodzenia rząd stwierdza, iż polityka zarysowana w niniejszej deklaracji nie będzie mogła być przedmiotem kampanii wyborczej podczas zbliżających się wyborów kantonalnych.

Poza tym na posiedzeniu Rady Ministrów zbadano sytuację polityczną, gospodarczą i społeczną Algeru, Maroka i Tunisu.

Z zagadnień Hiszpanii narodowej

Sprawa utworzenia Wielkiej Rady „Falangi”

St. Jean de Luz. (PAT) Jak podaje korespondent Havasa w Hiszpanii nacjonalistycznej powstała znowu kwestia utworzenia rządu regularnego, jednakże urzeczywistnienie tego projektu będzie mogło nastąpić dopiero po powołaniu do życia, nad czym obecnie toczą się prace, Wielkiej Rady „Falangi” hiszpańskiej na wzór Wielkiej Rady Faszystowskiej we Włoszech.

Utworzenie Wielkiej Rady postanowione zostało w sierpniu r. b. przez generała Franco w chwili wydania roz-

Paryż. (PAT) Rezultaty posiedzenia Rady Ministrów w Rambouillet nie były niespodzianką dla kół politycznych, gdyż było wiadomem, że zasadnicze porozumienie między radykałami a socjalistami zostało osiągnięte. Potwierdził to ogłoszony po zebraniu Rady Ministrów komunikat oficjalny, który ma charakter programowej deklaracji, precyzującej stanowisko gabinetu wobec bieżących problemów polityki.

Komunikat ten oceniany jest przez koła polityczne jako przypieczętowanie osiągniętego porozumienia i uzgodnienia akcji dwóch głównych partij, wchodzących w skład gabinetu, tj. radykałów i socjalistów, na najbliższy okres czasu.

kazu o połączeniu „requetes” i „falangistów” pod nazwą „Tradycjonalistyczna Falanga Hiszpańska”.

Opóźnienie nastąpiło wskutek tego, iż pomiędzy „requetes” a „falangistami”, nie licząc b. zwolenników Gil Roblesa, nie można było osiągnąć całkowitego porozumienia, co do rozdziału mandatów. B. „falangiści” domagają się dla siebie większości, utrzymując, iż reprezentują oni najsilniejszy odłam.

Wielka Rada ma się składać z około 50 członków.

Nota Francji i Anglii do Włoch

w sprawie podjęcia rokowań dotyczących zagadnień hiszpańskich

Londyn. (PAT) Wspólna nota francusko - brytyjska proponująca Włochom rokowania w sprawie wycofania obcych oddziałów z Hiszpanii, uzgodniona ostatecznie pomiędzy Londynem a Paryżem, doręczona została wczoraj włoskiemu ministrowi spraw zagr. Ciano.

Nota zawiera około 600 słów i zreagowana ma być w sposób dość ogólny. Zaprasza ona Włochy bez ustalenia miejsca i czasu jedynie do wspólnych rozmów na temat szybkiej likwidacji obecnej interwencji w Hiszpanii i wynikającej z związku z tym ewentualności przyznania praw kombatantów stronom walczącym w Hiszpanii.

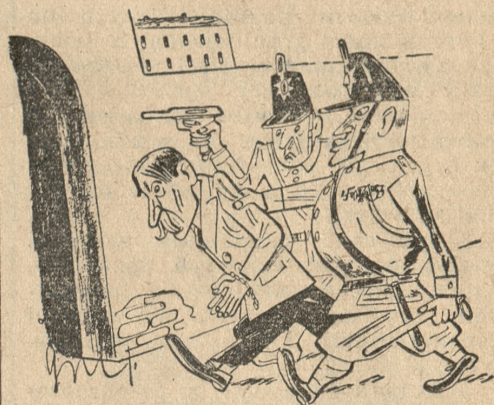
Hr. Ciano odpowiedzieć miał, że wobec nieobecności Mussoliniego w Rzymie, zastrzec sobie musi udzielenie odpowiedzi do czasu jego powrotu do stolicy. Dalsze losy propozycji wyjaśni się przeto w ciągu nadchodzącego tygodnia.

Rzym. (PAT) Treść noty francusko - angielskiej nie została ogłoszona. Radiostacja watykańska donosi, że nota francusko - angielska kładzie nacisk na konieczność szybkiego uregulowania sprawy nieinterwencji w Hiszpanii, ale bierze również pod uwagę inne zagadnienia, jak np. kwestię przyznania praw kombatantów stronom walczącym.

Reuter w Londynie dowiaduje się, że nota angielsko - francuska zapraszająca Włochy utrzymana jest w tonie bardzo przyjaznym.

W kołach brytyjskich uważają, iż

Prześladowanie Polaków w Wolnym Mieście Gdańsku

Policjant: — „Założę się z tobą, Hans, że po półgodzinnych naszych pytaniach nie będzie już twierdził, że jest Polakiem!”

Podwyższenie maksymalnej kary

Moskwa. (PAT) Na posiedzeniu Centralnego Komitetu Wykonawczego Z. S. R. R. pod przewodnictwem Kalinina powzięto uchwałę o przedłużeniu maksymalnego terminu kary więzienia za przestępstwa natury politycznej do lat 25. Dotychczas najwyższa kara więzienia, przewidziana przez kodeks sowiecki, wynosiła 10 lat.

Gen. Gamelin w Rumunii

Bukareszt. (PAT.) Przybył tu na zaproszenie szefa sztabu głównego wojsk francuskich gen. Gamelin, który będzie obecny na manewrach, odbywających się w Rumunii.

Kiepura przybył do Warszawy

Warszawa. (PAT) Przybył do Warszawy Jan Kiepura. Na wszystkich stacjach, przez które przejeżdżał Kiepura, zbierały się tłumy. Po przyjeździe do Warszawy weszła do pociągu delegacja w osobach mjra Orlota, kpt. Kłaka i kpt. Ciepiewskiego, która wręczyła Kiepurze piękny bukiet kwiatów.

W międzyczasie tysiączne tłumy zgromadzone na dolnych peronach dworca głównego wznosiły nieustanne okrzyki na cześć śpiewaka, domagając się śpiewu. Artyście z trudem udało się wyjść z pociągu pod opieką policji.

Przed dworcem, w Alejach Jerozolimskich sceny te powtarzały się. Kiepura chciał śpiewać, jednakowoż na prośby matki, która tłumaczyła mu szkodliwość śpiewania na powietrzu, Kiepura zaniechał swego zamiaru i wśród dalszych nie milknących wiwatów odjechał do hotelu.

Turcja oddała się od Sowietów

Paryż. (PAT.) Dziennik „La République” omawiając sprawę zmiany rządu w Turcji, stwierdza, że oddała się ona coraz bardziej od Sowietów. Zdaniem radykalnego dziennika francuskiego daje się równocześnie zauważyć niewątpliwy wzrost wpływów angielskich. Dziennik konkluduje, że w ten sposób Sowiety tracą jednego ze swych ostatnich przyjaciół.

Z walk na Dalekim Wschodzie

Londyn. (PAT.) Z Pekinu donoszą, że przez cały dzień trwały walki w odległości 5 km na północ od miasta Te-Czou. Niewielkie oddziały japońskie wkroczyły do prowincji Szantung celem rozpoznania liczebności skoncentrowanych tam wojsk chińskich.

Z Szanghaju donoszą, że od 48 godzin trwają zacięte walki o szosę Lotien - Liuhang. Szosa parokrotnie przechodziła z rąk do rąk.

Japończycy zajęli wyspy Tung-Lien-Tao i Msi-Lien-Tao w pobliżu północnej części prowincji Szansi. Działania te mają na celu odrzucenie Japończyków poza Wielki Mur. W obszarze

Tuanping (100 km na północ od Taiyuanu) trwają zacięte walki. W skład wojsk japońskich, walczących w północnej części prow. Szansi, wchodzi kilka jednostek mongolskich i mandżurskich.

Tokio. (PAT.) Dla ułatwienia podawania wiadomości z frontu japońskie władze wojskowe obniżyły taryfę depesz prasowych, przeznaczonych do Europy, o 25 procent, ustalając opłatę za jeden wyraz na 42 seny. Prasa japońska zarzucała ostatnio Ministerstwu Spraw Zagranicznych słabe wyniki propagandy, mające na celu oświecenie opinii świata.

